

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentiința civilă nr.613

Ședința publică de la 30 Martie 2004

CURTEA COMPUSĂ DIN:

PREȘEDINTE - DUMITRA MARINESCU

GREFIER - CONSTANȚA PANAITESCU

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în fond după casare, formulată de APADOR - Comitetul Helsinki în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice și Mihai Tănăsescu Ministrul Finanțelor publice.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: reclamanta APADOR - Comitetul Helsinki prin avocat Mihai Dan Constantin, pârâta Ministerul Finanțelor Publice prin consilier juridic Dana Cornescu, lipsind Mihai Tănăsescu Ministrul Finanțelor Publice.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care,

Avocatul reclamantei a depus la dosar chitanța privind achitarea taxei judiciare în sumă de 342.000 lei și timbru fiscal în valoare de 3000 lei și extras din Decizia nr.152 din 21.01.2003 a Curții Supreme de Justiție cu privire la punerea în executare a hotărârilor rămase irevocabile a instanțelor de contencios administrativ, precizând că nu mai are de depus alte acte.

Curtea, nemaifiind acte de depus și cereri de formulat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Avocatul reclamantului arată că ministerul finanțelor nu s-a conformat cu privire la punerea în executare a sentinței civile nr.75 din 1.11.2002 a Tribunalului București și nu a comunicat informațiile solicitate de reclamant, decât după acționarea în instanță. Cu privire la punctul 2 solicită obligarea ministrului Tănăsescu Mihai la o amendă către stat în cuantumul prevăzut de lege, pe perioada de la 7.03-10.07.2003, iar cu privire la punctul 3 solicită admiterea așa cum a precizat la termenul trecut, în sensul că solicită obligarea la daune compensatorii conform art.16 alin.2, 11 și 12 din Legea nr.29/2000 privind faptul ilicit comis, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei Ministerul Finanțelor Publice solicită respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulată de reclamantă conform motivării din notele scrise depuse la dosar.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ la data de 9 mai 2003, Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România - Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată Ministerul Finanțelor Publice și pe Mihai Tănăsescu ministrul finanțelor publice solicitând obligarea acestora în nume propriu conform art.16 alin.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990, la plata unei amenzi de 500 lei/zi de întârziere pentru conducătorul instituției, precum și la plata de daune cominatorii de 1.000.000 lei/zi pentru întârziere în executarea sentinței civile nr.75/2002.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că s-a adresat pârâtei cu adresa nr.43 din 3 septembrie 2002 și în conformitate cu Legea nr.544/2001, i-a solicitat informații privind numărul de cereri de taxe judiciare de timbru pentru care s-a acordat scutire, reducere, eșalonare, amânare sau alte înlesniri pe perioada 1990 - 2002, precum și câte contestații împotriva modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru a soluționat în aceeași perioadă.

Deși prin sentința civilă nr.75 din 1.11.2002, dată în dosar nr.1098/2002, Tribunalul București - Secția a VIII-a Civilă I-a obligat pe pârățul Ministerul Finanțelor Publice să comunice informațiile solicitate în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pârăta nu s-a conformat și nu a comunicat datele solicitate nici după data rămânării definitive și irevocabile a hotărârii prin decizia civilă nr.78 din 3 februarie 2003, astfel că pentru întârzierea în executare a promovat acțiunea ce a făcut obiectul dosarului nr.1382/2003.

Prin sentința civilă nr.887 din 11 iunie 2003 Curtea de Apel București Secția Contencios Administrativ și-a declinat însă competența soluționării cauzei în favoarea Tribunalul București Secția a VIII-a Civilă pe considerent că această instanță, în contencios administrativ, a pronunțat sentința nr.75/2002 a cărei executare se solicită potrivit art.16 alin.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990.

Prin decizia nr.337 din 29 ianuarie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ a admis recursul declarat de APADOR-CH împotriva deciziei civile nr.887/203 pe care a casat-o și a trimis cauza spre competență soluționare aceleiași instanțe pe motiv că în raport de obiectul acțiunii, ce privește obligarea unei autorități centrale la plata de daune pentru neexecutarea unei hotărâri definitive, competența în primă instanță revine Curții de Apel București - Secția Contencios Administrativ, potrivit art.3 pct.1 Cod procedură civilă și nu Tribunalului București.

Curtea, astfel investită, la termenul din 9 martie 2004 a primit cererea prin care reclamanta își modifică cererea inițială în sensul că transformă daunele cominatorii de 1.000.000 lei/zi, solicitate în sarcina pârăților chemați în judecată, în daune compensatorii în cuantum de 10.000.000 lei pentru perioada 7.03.2003 - 10.06.2003 cu motivarea că acest cuantum este de natură să acopere prejudiciul moral suferit prin neexecutarea hotărârii definitive.

La rândul său, pârăta Ministerul Finanțelor Publice, la cererea inițială, a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pe motiv că a depus toate diligențele și a comunicat toate informațiile solicitate, deși nu avea în baza de date decât informații sintetice, că reclamanta nu a făcut nici un demers pentru executarea hotărârii conform art.16 din Legea nr.29/1990, iar în situația în care instanța va considera că executarea s-a făcut cu întârziere, amenda privește perioada 7.03.2003 - 10.06.2003. Cât privesc daunele cominatorii, mai arată pârăta, acestea nu se justifică deoarece, pe de o parte, nu sunt dovedite iar pe de altă parte hotărârea a fost executată, concluzii menținute și cu ocazia judecării în fond a cauzei.

Curtea, analizând actele dosarului urmează să admită în parte acțiunea reclamantei, astfel cum a fost modificată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.16 alin.1 și 2 din Legea nr.29/1990, dacă în urma admiterii acțiunii, autoritatea administrativă este obligată să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un certificat, o adeverință sau orice alt înscris, executarea hotărârii definitive se va face la termenul prevăzut în cuprinsul ei, dar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii.

În speță, reclamanta a obținut o hotărâre definitivă, respectiv sentința civilă nr.75 din 1.11.2002 dată în dosarul nr.1098/2002 prin care Tribunalul București -

Secția a VIII-a Civilă Conflicte de Munca și Litigii de Muncă a obligat pe pârâta Ministerul Finanțelor Publice ca, în termen de 30 de zile de la rămânerea ei definitivă, să-i comunice informațiile solicitate.

Deși hotărârea definitivă a rămas și irevocabilă la data de 7.02.2003 prin decizia civilă nr.76 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ în dosarul nr.115/2003, reclamanta nu s-a conformat și, neexecutând hotărârea, nu a răspuns la adresa nr.43 din 3.09.2002 decât parțial la data de 21.05.2003 când a comunicat reclamantei cu adresa nr.266313 datele statistice privind cererile de taxă judiciară de timbru aprobate, mai puțin deci informațiile privitoare la contestații.

În urma insistenței reclamantei, care a intervenit cu adresa nr.27 din 26.05.2003 și a solicitat să-i fie comunicate și numărul contestațiilor înregistrate și modul lor de soluționare, aceasta i-a comunicat cu adresa nr.34091 din 10.06.2003 și aceste informații, executarea obligației fiind la cererea reclamantei și nu voluntar așa cum susține pârâta.

Pentru fapta ilicită a pârâților care nu au pus în executare hotărârea definitivă și irevocabilă nr.75/2002, în condițiile în care reclamanta și-a reînnoit demersurile prin adresa nr.27 din 28.05.2003, urmează a se face aplicarea prevederilor art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990 și conducătorul instituției - Mihai Tănăsescu - să fie obligat la plata amenzii către stat de 500 lei/zi de întârziere nejustificată în executarea hotărârii, pe perioada 7.04.2003 - 10.06.2003, precum și ale art.16 alin.2 din lege și pârâții obligați în solidar la plata de daune compensatorii în suma de 3.000.000 lei față de 10.000.000 cât a solicitat reclamanta. Instanța apreciază că acest quantum este îndestulător pentru asigurarea funcției coergitive ținând seama și de faptul că hotărârea a fost executată la data de 10.06.2003 și deci, măsura coergitivă și-a atins scopul.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de reclamantă, acestea nu se justifică în condițiile în care nu a probat quantumul lor, iar cheltuielile cu taxa de timbru nu se datorează, conform art.16 alin. 2 din Legea nr.29/1990 raportat la art.2 alin.5 din Legea nr.29/1990 raportat și la art.22 alin.5 din Legea nr.544/2001 în cauză operând scutirea de taxă.

Față de considerentele expuse, în conformitate cu disp. art.10 alin.3 rap. la art.16 alin.1 și 2 din Legea nr.29/1990.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMANIA - COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH), cu sediul în, București, str. Nicolae Tonitza nr.8, sector 3, în contradictoriu cu MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE, cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5 și MIHAI TĂNĂȘESCU - MINISTRUL FINANȚELOR PUBLICE, cu sediul în București, str. Apolodor nr.17, sector 5.

Aplică conducătorului instituției TĂNĂȘESCU MIHAI în baza art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990 sancțiunea prevăzută de art.10 alin. 3, respectiv amenda către stat de 500 lei/zi întârziere pe perioada de la 7 martie 2003 - la 10 iunie 2003.

Obligă pârâții MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE și TĂNĂȘESCU MIHAI la plata de daune compensatorii de 3 milioane lei către reclamantă în baza art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.